

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/90/2015
Identifikačné číslo spisu:	2112010788
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2112010788.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci obvineného F. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 3 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák. o dovolaní obvineného F. B. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 24. júna 2014, sp. zn. 5 To 38/2014, na neverejnom zasadnutí konanom 30. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného F. B. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trnava z 3. apríla 2014, sp. zn. 3 T 33/2012, bol obvinený F. B. uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezistenej doby do 11. októbra 2011, v obci S. P., v rodinnom dome na O. ul. č. XX a v záhrade tohto rodinného domu pestoval a prechovával rastliny konopy hašišovej, pričom pri domovej prehliadke dňa 11. októbra 2011 bolo v priestoroch rodinného domu a záhrady zaistených 45 živých rastlín konope hašišovej (rastlina rodu Cannabis) o celkovej hmotnosti 5 155,5 g, ktoré množstvo na čiernom trhu predstavuje hodnotu 82 488 eur, a zároveň v rodinnom dome prechovával aj sušenú rastlinu - konopu hašišovú (rastlina rodu Cannabis) o celkovej hmotnosti 12,4 g, ktoré množstvo na čiernom trhu predstavuje hodnotu 198,40 eur, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú zaradené do I. skupiny omamných látok.

Za to bol podľa § 173 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41

ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. bolo obvinenému zároveň uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obvinenému aj trest prepadnutia vecí, a to náhradných halogénových lúčov v počte 4 ks, troch halogénových žiaroviek, umelej závlahy výrobného čísla 060700205 model CS0830BL, žiarivkových svetiel Envirolite, ventilátoru Gallet model VEN23, žiarivkového svetla s krytom značky Polse Rating 4 KW, ventilátora bez označenia, časovača Kanlux, 2 ks napájacieho žiarivkového zdroja PRO-VT a ELT, pachového filtra s časovačom značky Solit a 7 ks svetelných fólií.

Na podklade odvolaní prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava a obvineného F. B. voči uvedenému rozsudku okresného súdu Krajský súd v Trnave uznesením z 24. júna 2014, sp. zn. 5 To 38/2014, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolania krajského prokurátora a obvineného ako nedôvodné zamietol.

Proti uzneseniu krajského súdu podal prostredníctvom obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie obvinený F. B..

Opakujúc argumentáciu uplatnenú obhajobou už v podanom odvolaní, naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. videl obvinený v okolnostiach, ktoré predchádzali domovej prehliadke. Nadalej trvajúci na tom, že prvotná informácia, ktorá bola podkladom na nariadenie domovej prehliadky, bola získaná spôsobom odporujúcim zákonu, a teda dôkaz, na základe ktorého sa trestné konanie začalo, bol získaný nezákonným spôsobom, považoval za jednoznačné, že policajné orgány neprípustným spôsobom zasiahli do jeho práva na súkromie chráneného článkom 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. S poukazom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva a opierajúc sa o znenie citovaných článkov Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, akcentoval, že účelom práva na súkromný a rodinný život je ochrana jednotlivca pred svojvoľnými zásahmi verejnej moci. Za svojvoľný zásah verejnej moci označil obvinený v danom prípade to, že predstavitelia verejnej moci (policajti) dňa 4. októbra 2011 prezreli jeho obydľie z verejne neprístupnej strany za účelom zistenia a zabezpečenia dôkazov pre trestné konanie namiesto toho, aby vypočuli susedov a takto si zabezpečili podklad pre trestné konanie a nariadenie domovej prehliadky. Vykonanie domovej prehliadky vizuálne, bez príkazu súdu, a jej následné prekrytie zdanlivo legálnym úkonom trestného konania, nemožno podľa názoru obvineného považovať za postup v súlade so zákonom. Vychádzajúc zo znenia čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého je verejnej moci dovolené konať len to, čo jej umožňuje zákon, založil svoju argumentáciu na presvedčení, že orgány verejnej moci zasiahli do jeho súkromia (a získali tak podklad pre nariadenie domovej prehliadky) spôsobom, ktorý náš právny poriadok neupravuje, a teda že nepostupovali podľa žiadneho zákonného predpisu. Z citovaného ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky obvinený vyvodil záver, že policajti ako predstavitelia verejnej moci v danej veci tým, že sledovali, čo pestuje, čo má a čo robí na svojom pozemku bez zákonného dôvodu, postupovali tak, ako postupovať nemohli, teda tak, ako by mohol postupovať iba bežný občan. Orgány verejnej moci však takto postupovať nemôžu a nemohli, keďže im to nedovoľuje žiadny zákonný predpis.

Na základe uvedeného obvinený F. B. navrhol, aby dovolací súd rozsudkom podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave z 24. júna 2014, sp. zn. 5 To 38/2014, a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného F. B. doručil na

vyjadrenie Krajskej prokuratúry Trnava.

Prokurátor Krajskej prokuratúry Trnava úvodom svojho vyjadrenia k dovolaniu obvineného F. B. pripomenul, že k námietkam obvineného, smerujúcim k nezákonnému vykonaniu domovej prehliadky, sa vyjadril už vo veci rozhodujúci Okresný súd Trnava, ako aj Krajský súd v Trnave, ktoré v konaní orgánov činných v trestnom konaní nevzhliadli žiadne pochybenia. Zdôraznil, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že príslušníci Policajného zboru boli v predmetnom prípade preverovať informáciu získanú prostredníctvom informátora, pričom po potvrdení jej pravdivosti vo veci nevykonali žiadny úkon a vec odovzdali k ďalšej realizácii orgánom činným v trestnom konaní - vyšetrovateľovi. Poukázal na skutočnosť, že aj v prípade podania návrhu na vykonanie domovej prehliadky musia orgány činné v trestnom konaní tento zásah do súkromia osôb v dostatočnom rozsahu odôvodniť dôkazom, ktorý v konečnom dôsledku vyhodnocuje aj samotný súd. Bez predloženia relevantného dôkazu o dôvodnosti podozrenia o existencii skutočnosti odôvodňujúcej vykonanie zásahu do súkromia osoby, by súd nevydal príkaz, umožňujúci orgánom činným v trestnom konaní vykonanie zásahu. Prokurátor zároveň prezentoval presvedčenie, že ak by v danom prípade boli k existencii vysadenej marihuany vypočutí užívatelia susedného pozemku (ako to namietal obhajca), išlo by v tomto smere o rovnaký zásah do súkromia obvineného, keďže títo by vnímali skutočnosti na cudzom pozemku z verejne neprístupného miesta rovnako ako príslušníci polície. Záverom poznamenal, že príslušníci polície preverujúci pravdivosť informácie nekonali ako orgán činný v trestnom konaní.

S poukazom na uvedené navrhol, aby dovolací súd podané dovolanie obvineného F. B. odmietol podľa § 382 písm. c) Tr. por.

Vyjadrenie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava podané k dovolaniu obvineného F. B. bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému a jeho obhajcovi.

V reakcii na vyjadrenie prokurátora Krajskej prokuratúry Trnava k svojmu dovolaniu obvinený F. B. prostredníctvom svojho obhajcu, JUDr. Juraja Gavalca, v plnom rozsahu trvajúc na argumentácii použitej už v podanom dovolaní a založenej na konštatovaní, že policajti v danom prípade nemohli postupovať tak ako postupovali, keďže ako orgánu verejnej moci im je dovolené konať len to, čo im umožňuje zákon, pričom dopredu zisťovať skutočnosti, ktoré mali byť zistené až domovou prehliadkou, pozeraním sa z verejne neprístupného miesta im nedovoľuje žiadny zákonný predpis, vyjadril so stanoviskom prokurátora, že v danom prípade by išlo o rovnaký zásah aj len pri vypočutí susedov, zásadný nesúhlas.

Následne súd prvého stupňa po opakovanom odstránení vytknutých nedostatkov predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného F. B. nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expresis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať ak:

g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Vzťahuje sa k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách. Prvou je vyhľadávanie dôkazov, druhou ich zabezpečenie, treťou ich vykonávanie a poslednou etapou dokazovania je hodnotenie dôkazov. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. sa týka predovšetkým tretej etapy dokazovania, t. j. vykonávania dôkazov súdom, ale zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania (vyhľadávanie a zabezpečovanie), pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, eventuálne získané nezákonným donútením alebo hrozbou s výnimkou prípadu, keď sa použije ako dôkaz proti osobe, ktorá také donútenie alebo hrozbu donútenia použila (§ 119 ods. 4 Tr. por.), nie sú v trestnom konaní použiteľné a hodnotiteľné. V rámci uvedeného dovolacieho dôvodu sa preto skúma predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri získavaní a vykonávaní dôkazov, ktoré slúžili ako podklad pre rozhodnutie vo veci.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Obvinený F. B. dovolacími námietkami uplatnenými podaným dovolaním a subsumovanými pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., v podstate, poukazujúc na nezákonnosť postupu príslušníkov Policajného zboru v súvislosti s obstarávaním podkladov pre nariadenie domovej prehliadky, spochybnil zákonnosť vykonania samotnej domovej prehliadky ako dôkazu, na ktorom je založené napadnuté rozhodnutie, a teda sa implicitne domáhal oslobodenia spod obžaloby. Svoju argumentáciu založil na tvrdení, že podklad na vydanie príkazu na domovú prehliadku nebol obstaraný spôsobom konformným so zákonom.

Podľa § 99 ods. 1 Tr. por. domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim (ďalej len „obydlie“) je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

V zmysle § 100 ods. 1 Tr. por. nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Doručí sa vlastníkovi alebo užívateľovi obydlija pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa § 100 ods. 2 Tr. por. domovú prehliadku bez meškania vykoná orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

Príkaz na domovú prehliadku bol v danom prípade vydaný sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Piešťany dňa 10. októbra 2011 pod sp. zn. OS-PN-V-17-1/2011-OUS-Ntt, a to na základe návrhu

prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z 10. októbra 2011, sp. zn. I PO-V-61-1/2011-3, vychádzajúceho z podnetu vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave na predloženie návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky z 10. októbra 2011, ČVS: ORP-1530/2-OVK-TT-2011. Z odôvodnenia uvedeného príkazu na domovú prehliadku vyplýva, že trestné stíhanie bolo začaté z dôvodu, že previerkami v rámci postupu pred začatím trestného stíhania boli zistené informácie vo veci podozrenia zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. d) Tr. zák. Vo veci konajúci sudca pre prípravné konanie dospel k záveru o dôvodnosti vydania príkazu na domovú prehliadku predovšetkým na základe výpovedí príslušníkov Obvodného oddelenia Policajného zboru v Piešťanoch, Bc. A. Š. a V. F., ktorí boli v priebehu vyšetrovania vypočutí v procesnom postavení svedkov. Z ich svedeckých výpovedí vyplýva, že dňa 4. októbra 2011 sa cestou dôverníckej siete dozvedeli, že v obci S.Ď. P., v rodinnom dome na O. ul. č. XX a k nemu priliehajúcich priestoroch, t.j. v záhrade rodinného domu, by sa mala pestovať marihuana. Následne, zo záhrady, ktorá susedí so záhradou patriacej k uvedenému rodinnému domu a ktorej vlastníčkou je O. A., bytom S. P., O. ul. č. XX, ktorá ich na svoju nehnuteľnosť dobrovoľne vpustila, videli v záhrade patriacej k rodinnému domu obvineného F. B. a jeho manželky, na náprotivnej strane pri plote, 10 až 20 rastlín marihuany o výške cca 180 cm, ktoré boli už v konečnom štádiu rastu, pričom sa na nich tvorili šišky a bolo cítiť vôňu charakteristickú pre marihuanu.

Následne, dňa 11. októbra 2011, bolo na základe citovaného príkazu na domovú prehliadku prikročené k vykonaniu domovej prehliadky u obvineného a jeho manželky.

Vzhľadom na skutočnosť, že dovolaním vznesenou námietkou napádajúcou zákonnosť postupu príslušníkov Policajného zboru pri preverovaní pravdivosti informácií v danej veci, obhajoba operovala kontinuálne v priebehu celého trestného konania pred súdom, sa k okolnostiam, za akých bola vykonaná domová prehliadka, a predovšetkým k postupu označených svedkov (príslušníkov Policajného zboru), ktorý predchádzal vydaniu príkazu na jej vykonanie, podrobne a relevantne vyjadril už Okresný súd Trnava, a to v aj v rozsudku z 24. septembra 2013, sp. zn. 3 T 33/2012, zrušenom uznesením Krajského súdu v Trnave z 28. januára 2014, sp. zn. 5 To 108/2013, aj v rozsudku z 3. apríla 2014, sp. zn. 3 T 33/2012, napadnutom spolu so zamietavým uznesením Krajského súdu v Trnave z 24. júna 2014, sp. zn. 5 To 38/2014, predmetným dovolaním obvineného, pričom s jeho právnymi závermi, prezentovanými v uvedených rozhodnutiach, sa v tomto smere stotožnil aj Krajský súd v Trnave, ktorý na ne vo svojich rozhodnutiach (v uznesení z 28. januára 2014, sp. zn. 5 To 108/2013, aj v uznesení z 24. júna 2014, sp. zn. 5 To 38/2014) len odkázal. Okresný súd Trnava považoval napádaný postup príslušníkov Policajného zboru za plne zákonný a konformný so zákonom č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Poukazujúc na to, že išlo o neformálny postup svedkov ako príslušníkov Policajného zboru, vyslovil, že na preverenie informácie, že obvinený má pestovať marihuanu, nebol potrebný žiaden formálny súhlas či súhlas iného orgánu, najmä za okolností, keď menovaní svedkovia sa riadne preukázali manželom A., ktorí im dobrovoľne umožnili prístup na svoj pozemok.

Najvyšší súd, vychádzajúc z obsahu spisového materiálu, považoval v kontexte prejednávanej veci za potrebné v prvom rade pripomenúť, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. možno úspešne uplatňovať len v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Skutočnosť, že rozhodnutie je založené na dôkazoch vykonaných v rozpore so zákonom musí byť z obsahu spisu zrejmá, a porušenie zákona by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho (nie ďalšieho riadneho) opravného prostriedku.

V tejto súvislosti dovolací súd, rovnako ako sudy nižších stupňov či krajská prokuratúra, nevzhladol v dovolaní napádanom postupe príslušníkov Policajného zboru, predchádzajúcom vydaniu príkazu na domovú prehliadku, žiadne porušenie zákona. Skutočnosť, že argumentácia obhajoby nemá v uvedenom smere reálnu oporu v právnom poriadku, napokon nasvedčuje aj fakt, že obhajoba sama nedokázala konkretizovať, porušením ktorého konkrétneho zákonného ustanovenia malo dôjsť k naplneniu

uplatneného dovolacieho dôvodu. Vo vzťahu k možnému naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nie je možné akceptovať v danom prípade len všeobecný odkaz na ustanovenie Ústavy Slovenskej republiky bez uvedenia reálnych súvislostí so zákonnou úpravou, najmä ak postup policajných orgánov upravuje celý rad právnych predpisov. Predovšetkým ide o zákon č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, ktorý vymedzuje úlohy Policajného zboru, vrátane odhaľovania trestných činov a zisťovania ich páchatel'ov (§ 2 ods. 1 písm. b) citovaného zákona), a v súvislosti s ich plnením ukladá policajtom povinnosti i oprávnenia. Dovolací súd v okolnostiach dovolaním namietaného postupu nespozoroval žiadnu skutočnosť, odôvodňujúcu existenciu pochybností o tom, že dotknutí príslušníci Policajného zboru postupovali v danom prípade v medziach svojich povinností a oprávnení, svoje oprávnenia žiadnym spôsobom neprekročili ani nezneužili a pri preverovaní získanej informácie postupovali prísne v intenciách zákona. Naopak, je žiaduce vyzdvihnúť vysoko profesionálny postup menovaných príslušníkov Policajného zboru, ktorí sa manželom A. pri plnení svojich služobných úloh riadne preukázali a na nehnuteľnosť vo vlastníctve súkromnej osoby vstúpili až na základe jej výslovného súhlasu, pričom aj následne konali presne tak, ako to predpokladá Trestný poriadok, a to nielen oni, ale aj prokurátor a napokon i sudca pre prípravné konanie. Je evidentné, že pokiaľ menovaným príslušníkom Policajného zboru občania oslovení v rámci realizácie ich oprávnenia požadovať informácie (§ 17a zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore) umožnili vstup na svoj pozemok, a to najmä za vopred známym účelom, a týchto dokonca smerovali do tej časti svojho pozemku, z ktorého mal byť výhľad na susediaci pozemok, neexistuje žiaden rozumný dôvod nevyužiť ponúkanú príležitosť osobne sa presvedčiť o existencii dôvodnosti podozrenia z pestovania rastlín konopy hašišovej, najmä ak vzhľadom na odbornú znalosť problematiky (vyplývajúcu z ich pracovného zaradenia) majú práve príslušníci Policajného zboru objektívne lepšie predpoklady reálne posúdiť preverovanú existenciu dôvodnosti podozrenia obvineného z pestovania, prípadne prechovávanía rastliny konopy hašišovej, než samotní dopytovaní občania. Je zrejmé, že na vstup na pozemok vo vlastníctve manželov A.Y. boli príslušníci Policajného zboru na základe ich výslovného zvolenia oprávnení, a to bez potreby ďalšieho súhlasu akéhokoľvek iného subjektu. Navyše, nie je možné stotožniť sa ani s námietkou obvineného, vyčítajúcou konajúcim príslušníkom Policajného zboru, že vizuálne vykonali domovú prehliadku u obvineného bez legálneho podkladu (príkazu na domovú prehliadku). Nazretie voľným okom z miesta, na ktorom sa policajné orgány nachádzajú oprávnene (a to bez ohľadu na to, či ide o verejne prístupné alebo neprístupné miesto), na susedný pozemok bez potreby prekonať za tým účelom akúkoľvek (čo i len vizuálnu) prekážku, ktoré navyše bez pochybností nebolo sprevádzané vyhotovením žiadneho obrazového záznamu či fotografií, nemožno za žiadnych okolností stotožniť s takou mierou zásahu do práva občana na rešpektovanie súkromia, akou sa vyznačuje osobné a bezprostredné prezretie domu a príslušného pozemku, ktoré je podstatou inštitútu domovej prehliadky. Je preto evidentné, že konanie príslušníkov Policajného zboru nie je v danom prípade spôsobilé, ani svojím obsahom ani mierou zásahu do práva na rešpektovanie súkromia, naplniť čo i len základné atribúty úkonu domovej prehliadky, ako sa toho v danom prípade domáhal obvinený. Dotknutí príslušníci Policajného zboru následne v konaní vypovedali ako svedkovia, a to ohľadom pestovania rastlín konopy hašišovej v podstate zhodne ako svedkovia A., len s odbornejšou znalosťou problematiky.

Za popísaných okolností najvyšší súd nemohol považovať prosté prekryvanie vlastnej frustrácie obvineného z nedostatočnej opatrnosti pri snahe utajiť svoju trestnú činnosť obviňovaním policajných orgánov z prekročenia ich právomoci za relevantné.

Vo vzťahu k dovolacím námietkam obvineného je tiež potrebné zdôrazniť, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak má, respektíve mal negatívny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukáže takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., a to aj so zreteľom na to, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 ods. 1, ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd by mohlo dôjsť vtedy, ak by odsúdenie bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom, k čomu ale v predmetnej veci nedošlo.

Totíž, odhliadnuc od skutočnosti, že obvinený sa ešte v priebehu trestného konania k trestnému činu

priznal a tento v konaní pred súdom oľutoval, i od celého radu ďalších dôkazov, najmä svedeckých výpovedí, zaobstaraných nezávisle od vykonanej domovej prehliadky, je potrebné poznamenať, že aj pokiaľ by policajné orgány pracovali len s informáciou získanou cestou dôverníckej siete a túto by predložili vyšetrovateľovi Policajného zboru na ďalší postup za účelom vydania príkazu na domovú prehliadku (ako to navrhovala obhajoba, spochybňujúca práve postup smerujúci k prevereniu predmetnej informácie), jej výsledky by mali pre obvineného rovnaké následky.

V rámci dovolaní iniciovaného prieskumom odôvodneného dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. môže najvyšší súd preskúmať len to (ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), či jediný usvedčujúci dôkaz alebo viaceré rozhodujúce usvedčujúce dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom. Ak dospeje k záveru o zákonnosti vykonaného dokazovania, najvyšší súd nemôže spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že príkaz na domovú prehliadku obsahuje všetky zákonné náležitosti a domová prehliadka bola vykonaná zákonným spôsobom (v súlade s § 104 a § 105 Tr. por.).

Záverom, len na zdôraznenie správnosti napadnutých rozhodnutí súdov nižších stupňov, považuje najvyšší súd za žiaduce opätovne pripomenúť a akcentovať, že výrok o vine obvineného bol založený a opretý na celom rade aj iných dôkazov než len výsledkov domovej prehliadky, ktoré boli podrobne rozvedené najmä v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Trnava, ale sčasti aj v oboch rozhodnutiach vydaných v predmetnej trestnej veci Krajským súdom v Trnave, a ktoré boli vykonané v potrebnom rozsahu, správne a v súlade so zákonom.

Sumarizujúc uvedené, bolo dovolacie námietky obvineného F. B. potrebné z hľadiska naplnenia uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. vyhodnotiť ako irelevantné.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.